

[Søren Hansen]

gen tilfældighed, at man havde forladt synspunktet. Det var, fordi man gerne ville komme andre synspunkter i møde, at man havde forladt synspunktet om en reklamefinansiering. Vi noterede med overordentlig glæde, at der var tale om denne udvikling, og vi er derfor interesserede i at høre, om dette synspunkt, denne holdning, fortsat er opretholdt i partiet venstre.

Jeg vil i øvrigt gerne tilslutte mig, hvad ministeren har sagt om, at det ikke er noget særlig velvalgt tidspunkt at komme med forslaget på. Vi har mediekommissionen. Jeg synes, at både forslagsstillerne og andre, der udtaler sig – specielt når man har en regering i ryggen – burde afvente, hvad mediekommissionen siger. Det betyder ikke, at vi skal holde inde med debatten, holde inde med udtalelser og med synspunkter osv., det er klart, men at lægge sig fast, sådan som forslagsstillerne har gjort det, og sådan som ministeren også har gjort det for nylig, synes jeg er upassende i forhold til netop det forhold, som ministeren selv var inde på, at der sidder 60 mennesker og arbejder alvorligt med denne sag. Det resultat bør vi have, inden vi begynder at lægge os fast med forslag som parti eller som regering.

Elisabeth Krog (KF):

Det konservative folkeparti har til gengæld megen sympati for dette lovforslag, som vi jo kun kan nikke venligt genkendende til, idet det stort set er ordret identisk med det konservative lovforslag nr. L 46 af 22. oktober 1980, som var til debat den 9. december for 2 år siden – bortset fra et lidt udbygget afsnit om reklamerne, som vi heller ikke kan være uenig i. Vi ser med sympati på dette lovforslag. Ethvert lovforslag, som tilsigter et brud på Danmarks Radios monopol, har vores sympati og forståelse – ikke mindst, når det som her fremtræder som et ordret genbrug af vore egne forslag.

Udviklingen siden sidste års debat viser også, at det er påtrængende nødvendigt at bryde Danmarks Radios oplysnings- og meningsmonopol, fordi det i stigende omfang udvikler alle de ubehagelige symptomer på magtfuldkommenhed, som enevældig magt frister til. Magtapparater har jo en selvforstærkende egenvækst, som giver gode kår for

det gruppetyranni og den meningspression, som truer al reel ytringsfrihed.

Ikke mindst den måde, hvorpå et flertal af medarbejderne og medlemmer af radiatorådet fortolker og forvalter alsidigheds- og kvalitetsbegrebet, gør det efterhånden bydende nødvendigt at få gennemført ændringer i radiospretningsloven med det formål at give forbrugerne af Danmarks Radios ydelser et friere forbrugsvalg, alternative muligheder for oplysning og morskab og et mere varieret holdningsmønster i behandlingen af emner og udvælgelsen af medvirkende. Alsidighed er nemlig andet og mere end et mangefold af titler og medvirkende og beskyttelse af tilfældigt eller mindre tilfældigt udvalgte mindretal – og for øvrigt målrettet samfundskritik.

At reklamer eller annoncering i æteren skulle kunne true alsidighed eller kvalitet mere, end de gør det i dagspressen, og mere end de redigerende medarbejdere, som i det daglige sidder med mikrofoner og kameraer og klippebord og bestemmer, hvilke emner og medvirkende der er relevante, filtrerer oplysninger og afgør, hvad der er kvalitet, det forekommer mig ikke sandsynligt. Men spørgsmålet om annoncering eller reklame i æteren er altså blevet en slags religiøs tvangstanke, som udløser både vrede og angstbideri hos alle til venstre for den politiske midte. Det er egentlig sært nok, da der allerede reklameres for fuld kraft i Danmarks Radios programmer hver dag for udvalgte plader og bøger og tidsskrifter, og hvad der nu ellers kan være.

Monopoler er gode for dem, der har monopoler, og som har magten eller flertallet til at bestemme, hvad der er kvalitet, hvad der er dybdeboring og alsidighed.

Jeg mener, at i det samfundssystem, vi har – et parlamentarisk demokrati, hvor meninger af i dag er lov af i morgen – er oplysnings- og ytringsfrihed selvfølgelig afgørende for dette systems bevarelse. Derfor er det vigtigt, at vi får brudt det bestående monopol på menings- og holdningsbearbejdelse i Danmarks Radio.

For øvrigt mener jeg, at tiden arbejder for os, der ønsker dette, fordi teknologi og satellitter og video er ved at bryde monoopolet for os, enten vi så piver eller synger – eller de onde ler, eller de gode græder.

Det konservative folkeparti går ind for monopolbrud. Vi ønsker alsidighed og yt-